

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vt in cunctis nostris angustijs & afflictionibus Iesu Christi, & matris eius
sentiamus releuamen, Precatio XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

CAPVT XVII.

Suauiſſimum totum & vnicum meum deſideratiſſimum bonum, theſaurus a-
nimæ meæ Chriſte Ieſu dulciſſime, qui ſatis exprimet aut meditando confe-
qui poterit illum amariffimum dolorem, quo intus fuiſti ſauciatus acerbiffi-
mè, ex præſentia ſanctiſſimæ & dilectiſſimæ tuæ matris ſemperq; virginis Mariæ,
cùm (qui corda noſtri omnium) cuncta eius, naturam & interna viſcera per intimã Acto. 1.
compaſſionem tecum pariter in cruce extenſa & clavis confixa videres, corq; eius
maternum, & longè piſſimum doloris acutiſſimi gladio tranſvulneratum, vultũ
in pallorem verſum, hocq; indicio animi ſui anguſtias declarantem, & abſq; morte
penè emortuam? Cũ aſpiceres feruentes lachrymas, ceu dulciſſimos ritulos quosdã
per gratiſſimas genas eius & faciem vbertim curſimq; manantes, ceu teſtes illius
erga te doloris pariter & amoris: audires etiam gemitus miſerabiles dolorum, eius
graviſſimo pondere expreſſos: quum præterea cerneres eandem deuotiſſimam ge-
nitricem tuam, proſus amoris aſtu liquefactam ac penitens deficientem, vtpotè
paſſionis tuæ cruciatu eam deuaſtante te, exhaustam & quaſi abſorptam? Reuerà tũc
nouam ex eius afflictione crucem in te recepiſti, quando quidem ſupra omnẽ crea-
turam amplius ipſa tibi, & tu illi magis dilectus eras, atq; ita eidem compaſſus es eo
amplius, quo eam pro te magis dolentem & gementem cerneres. Solus verò tu, qui
ſerutaris renes & corda, clarè nouiſti grauitatem afflictionum eius, vniuerſis qui- Pſal. 7.
dem hominibus incompræhenſibilem.

Quante itaq; maior & acerbior dolor cordis eius, tanto tibi coaugmentabantur
dolores paſſionis tuæ: quando & illius crux tua erat, & tua viciffim illius. O quam
amara igitur fuit Ieſu dulciſſime tibi paſſio tua, qui non modo in corpore tuo, ſed
etiam in materno pectore crucifixus eras. Magnus quidem fuit dolor tuus externus,
ſed internus ex matris conceptus angoribus & preſſuris, multo vehementior. Un-
de cunctis tuis viſceribus tam valido filiali amore & compaſſione commotis, ita
cruci aſtrictus, & in vltimo penè ſpiritu conſtitutus, cum nullius membrorũ tuorũ
amplius liberum haberes vſum, niſi oculorum & linguæ, de vtroq; matri ſer-
uire ſatagebas reſpiciendo & alloquendo. Inclinaſti itaq; ad eam benedictum & re-
uerendiſſimum caput tuum, ceu vltimum vale dicens, & diſcedendi petens copiã,
roſeos quoq; oculos tuos, adhuc calidis affluentes lachrymis, quos ſuperuenientis
mortis claudebat impetus, & impellebat ad defectum, vis amoris rurfus aperiens ad
matris conuertis aſpectum.

Postremo, labia tua mortis pallore obducta ei referans, aliũ pro te occiſo, filium
eidem ſubſtituiſti fidelem, qui eam tui loco conſolaretur, cuſtodiret, eiusq; curam
gereret, cùm diceres: *Mulier ecce filius tuus. Deinde ad diſcipulos. Ecce mater tua: commẽ-* Ioan. 19.
dans viciffim curam eius matri, vt eum cuſtodiret, protegeret, dirigeret & guber-
naret, in hoc vno Ioanne ſimul omnes gratiæ filios eidem commendans.

vt in cunctis noſtris anguſtijs & afflictionibus Ieſu Chriſti, ac matris eius ſentiamus rele-
uamen, Precatio XVII.

IN vnione omnium tuorum & matris tuæ dulciſſimæ Mariæ dolorum, rogo te
piſſime Ieſu, vt compatiaris nobis in omnibus anguſtijs & afflictionibus noſtris
corporalibus & ſpiritualibus, dirigens & temperans eas ſecundũ optimũ vo-
luntatis tuæ beneplacitũ. Et da mihi miſerrimo ſeruo tuo in illius miſerabilis comẽ-
dationis

dationis vnione, ipsam in singulis matrem & patronam, ipsi me, nec non totum vtriusq; vitæ progressum semper commendans: vt videlicet ipsa me materna cura ad summum semper in omnibus promoueat & instituat profectum, & vt huius lubricæ carnis & mundi continua pericula moderetur, inq; omni me sanctitate custodiat, atq; cordis & corporis puritate conseruet, prius me non deserens, quàm ad desideratam tui fruitionem perducat.

Sed licet ò virgo serenissima, nefandissimus & corruptissimus per omnia sim peccator, tamen in me quæso honora præciosissimum filij tui sanguinem pro me fufum, ex nequissimo seruo me fidelem efficiendo filium, talem qualem secundum placidissimam virginæ cordis tui voluntatem me esse desideras. Quod vt facere digneris, obsecro te per pietatem illius tui virginæ cordis, in quo semper requiescere, & sub quo nouem mensibus quiescere cupiuit & desiderauit Filius Dei viui, Iesus Christus Dominus noster in æternum benedictus, Amen.

Actio gratiarum pro miraculis & prodigijs in Christi passione euentis, atq; pro mæstissima eius derelictione suo à caelesti Patre.

CAPVT XVIII.

Tota vnica & vera vita animæ meæ atq; omnium viuientium, Christe Iesu pijsime humanæ salutis amator & reparator feruentissime, qui cum crudelissime simul ac dolorosissime crucifixus atq; ignominiose inter duos latrones suspensus, ab omnibus quoq; tam Iudæis, quam latronibus & ministris conticijs & blasphemijs affectus fuisses, nec quispiam inter innumeros circumstantium palam te, præter latronem confiteretur, neq; eorum vllus vicem gratitudinis siue te excusando, siue verbum pro te loquendo aliquatenus redditurus, pro collatis pluribus tibi vel alijs curationum beneficijs comparuisset, aut se spectandum præbuisset: sola tunc mater tua virginæ & intemerata fidelissimaq; passionem tuam cum amarissimam, tum innocentissimam, mæstissime plangebat, eadem in mente perferens, in carne quæ sustinebas: Cui pijsime tristissimæq; matri cælestis Pater benigne sese sociavit, iridem tibi suo compatiens dilectissimo Filio. At in diuinitatem cum nullus neq; dolor cadat, neq; afflictio, per creaturas suas id operatus est, quod suæ minimè congruit naturæ, ad mœrorem excitans componensq; mundum vniuersum, vt creaturæ omnes pariter cum ea lugubres tuas celebrarent exequias.

Itaq; sol splendoris sui retraxit & oculuit amœnitatem, eorum hunc orbem afficiens mœrore, atq; suffundens tenebris. Terra quoq; ad tantam exhorrescens malitiam, crudelitatem, & impiorum hominum facinora, quos suis sustinebat humeris indignabunda concutita: ur, contremiscens pariter, indignam se agnoscendo, quæ pretiosum Filij Dei sanguinem imbiberet. Et saxa durissima, Iudæorum arguentes crudelitatem & duritiem, quos tam diri non emollirent cruciatus, scissa sunt.

Interim tribus his horis à Sexta ad Nonam vsque, in tot inastimabilibus viuis pependisti amantissime Iesu, cruciatibus, vndiq; tibi magis accrescentibus, absque vllò releuamine aut interpolatione, indefinentem tibi continuè laborem & nunquam requiem præstantibus, nulla ex parte vel minimam consolationem percipiens aut conspiciens: quandoquidem singula & vniuersa omnium hominum delicta tibi imposta fuere expianda, ita, vt nec minimum peccatorum, quod vnquam commissum fuit, aut committi potest, impunitum relinqueretur. Ideo penitus ad ò Diuinitatis tuæ se subtraxit consolatio, auxilium & influentia, vt tuam subtilissi-

mam

Ioan. 19.

Matt. 27.

Lucæ 23.

Matt. 27.

Mar 15.

Matt. 27.